

การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแก้ปัญหาเพื่อส่งเสริมความสามารถ
ในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้น ปีที่ 2

**The development of learning model with metacognitive strategies to
promote reading abilities and develop 2nd year Students'
problem-solving skills**

ฉัตรปวีณ อัมภา, ประไพศรี ให้อยอง,
ภัทริยา รวยสำราญ และ กานต์สิริ ผ่านาธรรมรัตน์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

**Chatpaween Umpa, Prapaisri Horumyong,
Pattirisa Ruysamran and Kansiree Phaonakthammarat**
Bangkokthonburi University, Thailand
Corresponding Author, E-Mail: cchat1195up@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแก้ปัญหา 2) เปรียบเทียบ
ความสามารถในการอ่าน 3) ศึกษาการใช้กลวิธีแก้ปัญหา 4) เปรียบเทียบการใช้ทักษะการแก้ปัญหา และ 5)
ศึกษาความคิดเห็น การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบกลุ่มเดียวกัน วัดผลก่อนหลัง กลุ่มตัว คือ นักศึกษา
กลุ่ม 1EN/64 จำนวน 30 คน โดยการสุ่มแบบง่าย เครื่องมือในการวิจัย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบฝึก
อ่านภาษาอังกฤษ 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน 4) แบบสอบถามความคิดเห็น และ 5) แบบวัด
ทักษะการแก้ปัญหา สถิติที่ใช้ คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย 1) ประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้ เท่ากับ 80.93 / 87.87, 2) ผลคะแนน
ความสามารถในการอ่านมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.11 โดยคะแนนความสามารถในการอ่านหลังเรียนสูงกว่า
ก่อนเรียนทุกด้าน, 3) กลวิธีที่ผู้เรียนใช้มากที่สุด คือ การจัดการตนเอง (Self-Management) มีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 4.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46, 4) ผลการเปรียบเทียบการใช้ทักษะการแก้ปัญหาลัง
การใช้รูปแบบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 29.64 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.00 ก่อนการใช้รูปแบบมีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 36.10 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.03 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 5) ความ
คิดเห็นของผู้เรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ
0.18

คำสำคัญ : รูปแบบการเรียนรู้; กลวิธีแก้ปัญหา; ความสามารถในการอ่าน; ทักษะการแก้ปัญหา

* วันที่รับบทความ : 2 มีนาคม 2566; วันที่แก้ไขบทความ 5 เมษายน 2566; วันที่ตอบรับบทความ : 6 เมษายน 2566

Received: March 2, 2023; Revised: April 5, 2023; Accepted: April 6, 2023

Abstracts

The objectives of this research were to 1) develop a learning model using metacognitive strategies 2) compare reading ability 3) study the use of metacognitive strategies 4) compare the use of problem-solving skills and 5) study the opinions of students.

The samples were 30 students in groups of 1EN/64, experimental research, same group, measured before and after selected by random sampling technique. The research's tools were 1) teaching plan 2) learning logs 3) the reading ability test 4) the questionnaire and 5) problem-solving skill evaluation. The qualitative data were analyzed by mean ($\bar{X}$), and standard deviation (S.D.). The research results were as follows: 1) the efficiency of the learning model was 80.93 / 87.87, 2) the average reading ability score increased by 13.11 percent, with the post-learning reading ability score higher than before the learning in all aspects, 3) the most strategies used by learners were self-management ($\bar{X} = 4.70$ and S.D = 0.46), 4) the results of comparing problem-solving skills after using the model ($\bar{X} = 29.64$ and S.D = 1.00) and before using the model, ($\bar{X} = 36.10$ and S.D = 2.03) with statistical significance at the .05 level, and 5) the results of the learning style assessment revealed were appropriate and could be used in teaching and learning management.

Keywords: The Development of the model; the ability to read; learning strategies; problem-solving skills

บทนำ

อภิปัญญา (Metacognition) เป็นกลวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวิธีการเรียนรู้ รวมถึงการวางแผนวิธีการทำงาน การใช้กลยุทธ์และเลือกใช้ทักษะที่เหมาะสมในการแก้ปัญหา อีกทั้งยังเป็นการประเมินตนเองเพื่อประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ที่เหมาะสมอีกด้วย การใช้อภิปัญญา (Metacognition) มีประโยชน์ในการเรียนรู้ของผู้เรียนเพราะช่วยให้ผู้เรียนไตร่ตรองถึงสิ่งที่รู้ รวมถึงการเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสม ฝึกการไตร่ตรองซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญของการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสะท้อนความคิดของตนเองและเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเรียนรู้ในอนาคต (Poon (2013 : 271-288)) และจากการสำรวจงานวิจัยด้านการศึกษากันจำนวนมากแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีอภิปัญญา มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญกับผลการเรียนออนไลน์ และสามารถสร้างความสำเร็จทางวิชาการ ให้เกิดขึ้นกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนได้ดี ทั้งนี้กลวิธีอภิปัญญา (Metacognition) เป็นเครื่องมือที่ไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนในกระบวนการเรียนรู้ แต่ยังนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ด้วยตัวของผู้เรียนเอง นอกจากนี้มีงานวิจัยที่น่าสนใจ กล่าวถึงปัญหาส่วนใหญ่ที่พบในการเรียนออนไลน์ คือการที่ผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในการใช้กลวิธีอภิปัญญาอย่างเพียงพอ แม้ว่านักศึกษาในมหาวิทยาลัยจะถูกคาดหวังให้มีความกระตือรือร้นและมีส่วนร่วมในการเรียนในระบบออนไลน์ แต่การแสดงการใช้กลวิธีอภิปัญญาในการเรียนรู้กลับมีอย่างจำกัด

ผู้เรียนจะไม่สามารถวางแผน ติดตาม และสร้างความเข้าใจในกระบวนการคิดของตนเองกับการเรียนทางออนไลน์ได้ เมื่อเทียบกับผู้เรียนที่มีความรู้ในการใช้กลวิธีอภิปัญญา (Barbosa, 2014 : 56)

ทั้งนี้มีการวิจัยที่สนับสนุนในด้านการใช้กลวิธีอภิปัญญาเป็นสื่อกลางในการพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียน โดยพบว่า การใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อการวางแผน ติดตาม และประเมินกลวิธีการเขียนรายงานทางวิชาการ ให้เกิดประสิทธิภาพอย่างดี ผู้เรียนสามารถมีส่วนร่วมในการคิดเชิงโต้ตอบร่วมกับการใช้กลวิธีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน โดยทำความเข้าใจข้อความที่อ่านและถ่ายทอดออกมาได้ เนื่องจากผู้เรียนที่ใช้กลวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกันตามระดับความชำนาญ ส่งผลให้การพัฒนาความรู้ภูมิปัญญาแตกต่างกันตามการปฏิบัติและประสบการณ์ในการใช้ภาษานั้นเอง

ความสำคัญในการเรียนโดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจำเป็นต้องมีการบูรณาการทักษะอื่นเพื่อให้การเรียนรู้ของผู้เรียนเกิดประสิทธิผลสูงสุด โดยทักษะการแก้ปัญหาเป็นทักษะที่น่าสนใจที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการคิด การใช้วิจารณญาณโดยตรง (Almasi, 2013 : 43) เนื่องจากทักษะการแก้ปัญหาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการคิด ความสามารถในการใช้ทักษะการแก้ปัญหาสามารถสร้างแรงบันดาลใจปลูกฝังความอยากรู้อยากเห็นและความกระหายใคร่รู้ เพิ่มความมั่นใจในตนเองและความสามารถในการรับมือกับความท้าทายกับสิ่งที่เกิดขึ้น และแม้ว่าทักษะการแก้ปัญหามีกระบวนการที่ลึกซึ้งหลายขั้นตอน ผู้เรียนที่ได้เรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการแก้ปัญหาจะประสบความสำเร็จในทุกขั้นตอนของการศึกษาเล่าเรียน ส่งผลให้เกิดผลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดีขึ้น อีกทั้งการใช้กลยุทธ์การสอนที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้เพิ่มความสามารถในการแก้ปัญหาของผู้เรียนเกิดประสิทธิผล และยังส่งผลให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ความสามารถในการแก้ปัญหาเป็นส่วนหนึ่งของทักษะชีวิต การคิดในแง่ของการแก้ปัญหา คือ การเรียนรู้ด้วยความเข้าใจ ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ อีกทั้งทักษะการแก้ปัญหาถือเป็นทักษะที่สำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 และถือเป็นทักษะที่สามารถปรับปรุงการดำรงชีวิตของบุคคล โดยใช้หลักการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการสร้างสรรค์ การตัดสินใจแก้ไขปัญหาอย่างเฉียบแหลม เพื่อสร้างความเห็นตามเหตุผลตามความเป็นจริง

อีกทั้งพบว่านักศึกษาขาดความรู้ด้านการใช้กลวิธีอภิปัญญา รวมถึงการใช้ทักษะการแก้ปัญหา อันเป็นคุณลักษณะที่สำคัญของผู้คนในศตวรรษที่ 21 จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเสาะแสวงหาเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมาร่วมในการจัดการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีอภิปัญญา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านและการเขียนเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาของนักศึกษาปริญญาตรี นำไปสู่การพัฒนากระบวนการที่ผู้เรียนสร้าง (Afflerbach, Pearson & Paris, 2018 : 364-373) และส่งผลต่อการเรียนรู้โดยตรง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนา

รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้น ปีที่ 2 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
- 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียนรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2
- 3) เพื่อการศึกษาการใช้กลวิธีอภิปัญญาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนตามรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา
- 4) เพื่อการเปรียบเทียบการใช้ทักษะการแก้ปัญหาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา
- 5) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 หลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการออกแบบการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบกลุ่มเดียวกัน วัดผลก่อนหลัง (One-Group: Pretest Posttest Design)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 3 กลุ่ม ๆ ละ 20 คน รวมทั้งสิ้น 60 คน ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2565
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี นักศึกษา จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้กลุ่มเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้น ปีที่ 2 คณะศิลปศาสตร์ จำนวน 30 คน
2. ตัวแปรตาม คือ 1) ความสามารถในการอ่าน 2) ทักษะการแก้ปัญหา และ 3) ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ประกอบด้วย 5 แผน 5 หน่วยการเรียนรู้ และใช้เวลาดำเนินการแผนและ 5 คาบเรียน พัฒนาขึ้นโดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตร รายวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี และจุดมุ่งหมายของการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา

1.2 กำหนดตารางเนื้อหา (Table of Content Specifications) ให้ครอบคลุมความต้องการของผู้เรียน และหลักการของรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาใช้ในการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อขอคำแนะนำและตรวจสอบความถูกต้องของขั้นตอน และเนื้อหาของแผนการจัดกิจกรรม

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับแก้ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีความเชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คนตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ภาษาที่ใช้ และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) มากกว่า 3.50 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) น้อยกว่า 1.00 แสดงว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555 : 179) จากผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญพบว่าทุกด้านมีค่าความสอดคล้องระหว่างรายการที่วิเคราะห์กับรายละเอียดที่ศึกษาในระดับ มากถึงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.00-5.00 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.00-0.64 ซึ่งแสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2. แบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย บทอ่าน คำถาม และกิจกรรมการเรียนรู้การสอน พัฒนาขึ้นโดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

2.1 ศึกษาคำอธิบายรายวิชาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ รายวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ผ่านการแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้ว

2.2 กำหนด เนื้อหาของบทอ่าน ลักษณะกิจกรรมการเรียนรู้ แบบฝึกหัด ตามหลักการของรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา

2.3 นำแบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ เพื่อขอคำแนะนำและตรวจสอบความถูกต้องของแบบฝึกและปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้กับแบบฝึกแต่ละแบบฝึก แบบฝึกที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) มากกว่า 3.50 ขึ้น

ไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) น้อยกว่า 1.00 แสดงว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555 : 179) เกณฑ์พิจารณาค่าความสอดคล้องมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.20-4.60 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.42-0.79 ซึ่งแสดงว่าแบบฝึกที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน (ก่อนและหลังใช้รูปแบบ) ประกอบด้วย

3.1 ศึกษาแนวทางในการสร้างข้อสอบจากเอกสาร ตำราวิชาการที่เกี่ยวข้อง

3.2 สร้างตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบ (Table of Test Specification) ให้ครอบคลุมตามเนื้อหา และวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ได้แก่ 1. การหาใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน (finding main idea of the passage) 2. การระบุรายละเอียดเฉพาะของเรื่องที่อ่าน (specificizing details) 3. การระบุความหมายของคำศัพท์ (identifying the meaning of the word) 4. การสรุปความ (Summarizing from the passage) 5. การอนุมานจากเนื้อเรื่องที่อ่าน (Making an inference) 6. การเดาความหมายจากบริบทที่อ่าน (Guessing meaning from context clue) 7. การแก้ปัญหาจากการอ่าน (Problem Solving from context clue) และ 8. การคาดคะเนผลที่ไม่ได้กล่าวไว้ในบทอ่าน (Making predictions)

3.3 สร้างแบบทดสอบตามตารางกำหนดเนื้อหาเป็นข้อทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ ข้อที่ตอบถูกต้องให้ 1 คะแนน และข้อที่ตอบผิดให้ 0 คะแนน

3.4 เสนอแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความตรงและความสอดคล้องของเนื้อหาของการใช้ภาษาเป็นรายข้อ โดยผู้วิจัยนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) มากกว่า 3.50 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) น้อยกว่า 1.00 แสดงว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยมีค่าเฉลี่ยรวมในระดับ มาก อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 4.23 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.54 ซึ่งแสดงว่าแบบทดสอบมีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้มาปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน ภาษา ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองใช้ (try-out) กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่เป็นกลุ่มประชากร แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ซึ่งมีขนาดและลักษณะเหมือนกลุ่มตัวอย่าง

3.6 หลังจากทดลองใช้แบบทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างแล้ว นำผลการสอบไปวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ โดยคัดเลือกคัดเลือกข้อสอบที่ค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555 : 186-188) จำนวน 50 ข้อ จากผลการทดลองใช้ข้อสอบพบว่า ข้อสอบมีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-1.0 และมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.2 -0.8

3.7 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบที่คัดเลือกไว้ โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder-Richardson (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555 : 182) จากผลการทดลองใช้ข้อสอบพบว่า ข้อสอบมีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.80

3.8 นำข้อสอบที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว เข้าระบบการบริหารจัดการเรียนการสอน

4. แบบสอบถามความคิดเห็น ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและพัฒนาแบบสอบถามความคิดเห็นดังนี้

4.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา เกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการสอน

4.2 สร้างประเด็นการสอบถามความคิดเห็น โดยกำหนดประเด็นคำถาม 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1) ขั้นนำเข้าสู่การอ่าน (Pre-Reading)

1.1 ผู้สอนใช้คำถามกระตุ้นผู้เรียนเพื่อเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์เดิม กับความรู้และประสบการณ์ใหม่

1.2 เดาเรื่องราวจากหัวบทและทำนายว่าจะเกิดอะไรขึ้นจากภาพ และอธิบายเนื้อหาคร่าวๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจเบื้องต้น

2) ขั้นระหว่างการอ่าน (While-Reading)

2.1 เลือกใช้ตัวชี้แนะ เพื่อหาความหมายจากข้อความที่อ่าน

2.2 ผู้สอนอธิบายและสาธิตรูปแบบกลวิธีอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) ประกอบด้วย กลวิธีย่อย ได้แก่ 1) การเลือกตามความสนใจ (Selective Attention) 2) การวางแผนการจัดเรียง (Organizational Planning) 3) การจัดลำดับความคิดของเนื้อหาที่อ่าน (Advance Organization) 4) การจัดการตนเอง (Self-Management) 5) การระบุปัญหา (Self-Evaluation) 6) การตรวจสอบความเข้าใจ (Monitoring Comprehension Strategies)

2.3 สอนความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างเนื้อความจากเรื่องที่อ่าน

2.4 สอนการลำดับเรื่องที่อ่าน โดยตัดเรื่องออกเป็นส่วนๆ แล้วให้ผู้เรียนลำดับข้อความจากเรื่องที่อ่าน

2.5 ผู้สอนเสนอสถานการณ์และวิเคราะห์ ปัญหาที่มีความเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับเนื้อหาในบทเรียน

2.6 ผู้สอนมอบหมายการปฏิบัติงาน อาทิ การทำงานกลุ่มและการนำเสนอผลงาน

3. ขั้นปฏิบัติ (Practice)

3.1 ฝึกการใช้กลวิธีต่างๆในการอ่านย่อหน้า (Paragraph Reading) ที่เหลือเพื่อเตรียมแบ่งกลุ่มในการทำกิจกรรม

3.2 เมื่อกลุ่มอ่านข้อความแล้ว จะสามารถวิเคราะห์และเลือกใช้วิธีการในการแก้ปัญหา และนำไปสู่การคัดเลือกวิธีการแก้ปัญหา และนำเสนอวิธีการดังกล่าว ทั้งนี้สามารถกระตุ้นผู้เรียนทั้งในระดับบุคคล และกลุ่มงานของเรื่องที่อ่าน และแต่ละกลุ่มจะออกมาแนะนำเสนอในชั้นเรียน

3.3 ผู้เรียนถ่ายโอนกลวิธีการเรียนรู้ ทักษะการอ่านเชิงวิชาการและทักษะการแก้ปัญหาในขณะที่ทำการเรียนการสอนได้ โดยมีขั้นตอนในการแก้ปัญหา

3.4 นำประเด็นการสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 คน (ภาคผนวก ก) เพื่อตรวจสอบความตรงและความสอดคล้องของเนื้อหาและภาษารายข้อ และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง และทุกข้อมีค่าความสอดคล้องระหว่างรายการที่วิเคราะห์กับรายละเอียดที่ศึกษาในระดับมากถึงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.60-4.40 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.00-0.68 ซึ่งแสดงว่าแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้

4. ปรับปรุงแก้ไขประเด็นการสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบฯตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ก่อนนำไปใช้จริง

5. แบบวัดทักษะการแก้ปัญหา ในการสร้างแบบประเมินความสามารถในการแก้ปัญหาโดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

5.1 ศึกษาวิธีการสร้างเพื่อกำหนดโครงสร้างและขอบเขตเนื้อหาของแบบประเมินความสามารถในการแก้ปัญหาของผู้เรียนและดำเนินการสร้างเครื่องมือจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.2 นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นเสนอ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องของเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 และนำมาปรับปรุงแก้ไขเกณฑ์การประเมินความสามารถและเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเพื่อความสะดวกของเครื่องมือที่ใช้ และนำไปใช้กับกลุ่มทดลอง จากผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอน จากผู้เชี่ยวชาญพบว่า ทุกข้อมีค่าความสอดคล้องระหว่างรายการที่วิเคราะห์กับรายละเอียดที่ศึกษาในระดับ มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.20-4.80 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.45-0.89 ซึ่งแสดงว่าแบบฝึกที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แสดงว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2553 : 179)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหา และความต้องการจำเป็นเพื่อนำมาพัฒนารูปแบบการสอนอ่าน และแนวทางในการจัดการเรียนการสอนจากผลการสนทนากลุ่มกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

2. ออกแบบและพัฒนารูปแบบ ดังนี้ 1) พัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา 2) ตรวจสอบยืนยัน องค์ประกอบและแนว

ทางการจัดการเรียนรู้ พัฒนาเครื่องมือประกอบรูปแบบโดยเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและปรับปรุงตามคำแนะนำ 3) นำร่างรูปแบบและเครื่องมือประกอบรูปแบบไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกันกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาประสิทธิภาพเบื้องต้นของรูปแบบ

3. นำรูปแบบไปทดลอง เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของรูปแบบกับกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1) ดำเนินการทดลองด้วยรูปแบบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน 2) ศึกษาค่าประสิทธิภาพของรูปแบบตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้เกณฑ์ E1/E2 3) ศึกษาผลความสามารถในการอ่านโดยใช้เรียนรู้และทักษะการแก้ปัญหา ของนักศึกษา ก่อนและหลังใช้รูปแบบจากแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน โดยใช้กลวิธีอภิปรายเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา 4) ศึกษาการใช้กลวิธีอภิปรายของผู้เรียน ก่อนและหลังการใช้รูปแบบจากแบบสำรวจการใช้กลวิธีอภิปรายและวิเคราะห์การคิดออกเสียงจากแบบบันทึกการเรียนรู้ 5) ศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบ

4. รับรองรูปแบบการสอนอ่านเน้นภาระงานโดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

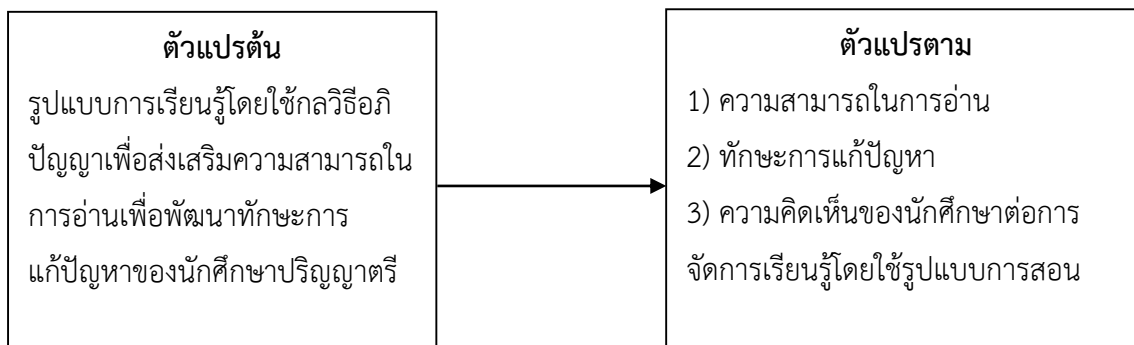
1. หาค่าดัชนีประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปรายเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้น ปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E1/E2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556 : 7-20 : 7 - 20)

2. หาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวนการใช้กลวิธีอภิปรายและทักษะการแก้ปัญหา แต่ละหน่วยเรียน

3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้สถิติ การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบกลุ่มเดียวกัน วัดผลก่อนหลัง (One-Group: Pretest Posttest Design) มีการวัดความเข้าใจในการอ่านเพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านก่อนและหลังการใช้รูปแบบ

4. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจำนวนกลวิธีอภิปรายและทักษะการแก้ปัญหา จากแบบสำรวจการใช้กลวิธีอภิปรายและทักษะการแก้ปัญหา ก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษทางวิชาการ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของรูปแบบจากการนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ประสิทธิภาพ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ค่าประสิทธิภาพ	t
กระบวนการ (E1)	30	50	40.47	2.13	80.93	17.06
ผลลัพธ์ (E2)	30	50	43.93	2.21	87.87	

จากตารางที่ 1 พบว่า จากการประเมินประสิทธิภาพของกระบวนการ (E₁) ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E₂) เท่ากับ 80.93/87.87

2. ตารางที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างจากการสำรวจการใช้กลวิธีอภิปัญญา

กลวิธีการใช้	ก่อนเรียน			หลังเรียน			เพิ่มขึ้น (ร้อยละ)	อันดับ ที่
	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	อันดับที่	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	อันดับที่		
1. ความสามารถในการหาใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน	34.73	69.47	6	43.43	86.87	5	17.40	1

2. ความสามารถในการ ระบุรายละเอียดเฉพาะ ของเรื่องที่อ่าน	32.40	64.80	7	38.70	77.40	8	12.60	4
3. ความสามารถในการ ระบุความหมายของ คำศัพท์ในบริบท	30.63	61.27	8	38.73	77.47	7	16.20	2
4. ความสามารถในการ สรุปความ	38.63	77.27	3	44.73	89.47	3	12.20	6
5. ความสามารถในการ อนุมานจากเนื้อเรื่องที่ อ่าน	37.57	75.13	5	43.47	86.93	4	11.80	7
6. ความสามารถในการ เดาความหมายจาก บริบทที่อ่าน	39.37	78.73	1	45.53	91.07	1	12.33	5
7. ความสามารถในการ แก้ปัญหาจากการอ่าน	38.87	77.73	2	45.40	90.80	2	13.07	3
8. ความสามารถในการ คาดคะเนผลที่ไม่ได้กล่าว ไว้ในบทอ่าน	38.33	76.67	4	42.97	85.93	6	9.27	8
ภาพรวม	36.32	72.63		42.87	85.74		13.11	

จากตารางที่ 2 พบว่า ภาพรวมผลคะแนนความสามารถในการอ่านของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี จำนวน 30 คน ที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นในภาพรวมร้อยละ 13.11

ตารางที่ 3 คะแนนความสามารถในการอ่านทั้ง 5 ครั้ง (5 แผนการเรียนรู้)

คะแนนเต็ม	คะแนนการทดสอบ					
	ครั้งที่	1	2	3	4	5
50	($\bar{x}$)	27.87	31.80	35.17	38.43	41.13
	S.D.	6.31	4.69	3.65	2.60	1.81
	ร้อยละ	55.73	63.60	70.33	76.87	82.27
	อันดับที่	5	4	3	2	1

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนความสามารถในการอ่าน ทั้ง 5 ครั้ง (5 แผนการเรียนรู้) นักศึกษา ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี จำนวน 30 คน ที่เรียนด้วยการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา มีคะแนนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่การเรียนรู้ครั้งที่ 1 ถึงครั้งที่ 5 ซึ่งคะแนนครั้งที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดร้อยละ 41.13 และคะแนนครั้งที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดร้อยละ 27.87 จึงสรุปได้ว่าผู้เรียนมีพัฒนาการความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น

3. ตารางที่ 4 การใช้กลวิธีอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) จากบันทึกการอ่านเชิงวิชาการ

กลวิธีอภิปัญญา (Metacognitive Strategies)	$\bar{x}$	S.D.	ลำดับที่
1) การเลือกตามความสนใจ (Selective Attention)	4.17	0.69	3
2) การวางแผนการจัดเรียง (Organizational Planning)	3.86	0.50	6
3) การจัดลำดับความคิดของเนื้อหาที่อ่าน (Advance Organization)	4.43	0.50	2
4) การจัดการตนเอง (Self-Management)	4.70	0.46	1
5) การระบุปัญหา (Self-Evaluation)	4.13	0.68	4
6) การตรวจสอบความเข้าใจ (Monitoring Comprehension Strategies)	3.97	0.61	5

จากตารางที่ 4 กลวิธีย่อยที่ผู้เรียนใช้มากที่สุดเป็นลำดับแรก ได้แก่ การจัดการตนเอง (Self-Management) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 รองลงมาคือ การจัดลำดับความคิดของเนื้อหาที่อ่าน (Advance Organization) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 ลำดับต่อมาคือ การเลือกตามความสนใจ (Selective Attention) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69 ลำดับที่สี่คือ การระบุปัญหา (Self-Evaluation) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68 ลำดับที่ห้าคือ การตรวจสอบความเข้าใจ (Monitoring

Comprehension Strategies) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.61 ลำดับสุดท้าย คือ การวางแผนการจัดเรียง (Organizational Planning) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50

4. ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบทักษะการแก้ปัญหาของผู้เรียนก่อนและหลังของใช้รูปแบบการสอนฯ

ประเด็นคำถาม		$\bar{x}$	S.D.	ร้อยละ		P
1. กำหนดและเข้าใจปัญหา (Define and understand the Problem)						
1) สามารถเข้าใจปัญหาได้ชัดเจน	ก่อน	28.07	2.47	56.13	18.88	0.00
	หลัง	32.70	2.13	65.40		
2) สามารถระบุวิธีการแก้ปัญหา	ก่อน	28.97	2.39	57.93	13.50	0.00
	หลัง	34.77	1.63	69.53		
3) สามารถแยกข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้องออกจากข้อมูลที่ต้องการได้	ก่อน	30.20	2.29	60.40	16.75	0.00
	หลัง	35.83	2.92	71.67		
4) สามารถหาความรู้ มาใช้ในการแก้ไข้ปัญหา	ก่อน	30.20	2.56	60.40	12.64	0.00
	หลัง	35.57	3.56	71.13		
5) สามารถจำแนกปัญหาได้	ก่อน	32.30	3.47	64.60	6.69	0.00
	หลัง	37.13	3.04	74.27		
2. การวางแผนหรือการเลือกใช้วิธีการแก้ปัญหา (Devising a plan or strategy to solve the problem)						
6) สามารถเลือกใช้วิธีการแก้ปัญหาที่หลากหลาย	ก่อน	30.13	2.90	60.27	9.78	0.00
	หลัง	37.07	3.49	74.13		
7) สามารถเลือกใช้วิธีการแก้ปัญหาได้เหมาะสม	ก่อน	29.83	2.93	59.67	8.90	0.00
	หลัง	36.93	3.77	73.87		
3. การดำเนินการตามแผน และการสร้างวิธีการแก้ปัญหา (Carry out or execute the plan and generate a solution)						
8) สามารถสร้างวิธีการแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง	ก่อน	29.93	2.31	59.87	10.89	0.00
	หลัง	37.13	3.60	74.27		
9) สามารถดำเนินการแก้ปัญหาได้	ก่อน	28.23	2.66	56.47	11.64	0.00
	หลัง	35.83	2.36	71.67		
4. การสะท้อนกลับ (Reflection stage)						
	ก่อน	28.10	2.24	56.20	13.35	0.00

10) สามารถวิเคราะห์การใช้กลวิธี การแก้ปัญหาที่หลากหลาย	หลัง	36.77	3.69	73.53		
11) สามารถสังเคราะห์การใช้กลวิธี การแก้ปัญหาที่หลากหลาย	ก่อน	30.10	3.62	60.20	8.86	0.00
	หลัง	37.37	4.23	74.73		
ภาพรวม	ก่อน	29.64	1.00	59.28	17.24	0.00

จากตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบการใช้ทักษะการแก้ปัญหา พบว่าหลังการใช้รูปแบบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 29.64 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.00 ก่อนการใช้รูปแบบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 36.10 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.03 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ตารางที่ 6 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาหลังการใช้รูปแบบการสอน

ประเด็นคำถาม	คะแนน		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ สอดคล้อง
1) ชี้นำเข้าสู่การอ่าน (Pre-Reading)	4.43	0.41	มาก
2) ชี้นระหว่างการอ่าน (While-Reading)	4.04	0.27	มาก
3. ชี้นหลังการอ่าน (Post-Reading)	4.42	0.30	มาก
รวมทุกด้าน	4.23	0.18	มาก

จากตารางที่ 6 ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปรายเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.18

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. รูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นได้รับการรับรองรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ว่าเป็นรูปแบบที่เหมาะสมอยู่ในระดับ มาก ประสิทธิภาพของรูปแบบเท่ากับ จากการประเมินประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) / ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) เท่ากับ 80.93 / 87.87 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 อาจเนื่องมาจากประสิทธิภาพ 2 ด้าน คือ ด้านกระบวนการ (process) และด้านผลลัพธ์ (product) สอดคล้องกับ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ และคณะ (2557 : 43) ที่กล่าวว่า การนำความรู้ และประสบการณ์เดิมของผู้เรียนไป

เชื่อมโยงต่อยอดกับความรู้ และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ เกิดเป็นความรู้ใหม่ ของผู้เรียนเอง อีกทั้งพัฒนาทักษะกระบวนการคิด การวิเคราะห์ และการแก้ปัญหา ในการปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ในการเรียนการสอน

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียนรูปแบบฯ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นในภาพรวมร้อยละ 13.11 สรุปได้ว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการอ่านเชิงวิชาการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทุกด้าน

3. ผลการศึกษาการใช้กลวิธีอภิปัญญาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนตามรูปแบบรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา พบว่า กลวิธีย่อยที่ผู้เรียนใช้มากที่สุดเป็นลำดับแรก ได้แก่ การจัดการตนเอง (Self-Management) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 เนื่องจากเป็นกระบวนการสร้างทักษะการคิดแก้ไขปัญหาและทักษะการคิดวางแผนที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนเอง ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการเรียน และการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ ส่งผลให้เกิดการตอบสนองต่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

4. ผลการเปรียบเทียบการใช้ทักษะการแก้ปัญหาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบฯ พบว่าหลังการใช้รูปแบบฯ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 29.64 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.00 ก่อนการใช้รูปแบบฯ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 36.10 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.03 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะว่า ทักษะการแก้ปัญหาคือความสามารถในการระบุปัญหา ระดมความคิดและวิเคราะห์คำตอบ และใช้แนวทางแก้ไขที่ดีที่สุด ผู้เรียนที่มีทักษะการแก้ปัญหานั้น จะเป็นทั้งผู้ที่มีความกระตือรือร้นในการทำความเข้าใจรากเหง้าของปัญหาและสามารถเรียนรู้ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพิจารณาหาวิธีแก้ปัญหาที่หลากหลายก่อนที่จะตัดสินใจแก้ปัญหาได้ดั่งนั้นเอง

5. ผลการศึกษาคำความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 หลังการใช้รูปแบบการสอนแสดงความคิดเห็นหลังการใช้รูปแบบฯ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.18 อาจเป็นเพราะว่า การสำรวจความคิดเห็น ทศนคติและแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการสอน ถือเป็นเครื่องมือสำคัญของการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน สอดคล้องกับ Poon (2013 : 271-288) ที่กล่าวว่า ความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนถูกกำหนดโดยกระบวนการเรียนรู้และบรรลุผลการเรียน ผู้สอนสามารถหาวิธีการจัดการเรียนรู้ในลักษณะที่แตกต่างไปสู่เป้าหมายที่ต้องการได้ สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของผู้เรียนอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ควรส่งเสริมด้านการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนโดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการในชั้นเรียนให้มีบรรยากาศที่ทำให้ให้นักศึกษาร่วมกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการส่งเสริมความสามารถในการอ่านและกระตุ้นผู้สอนให้มีความกระตือรือร้นต่อการเปลี่ยนแปลงให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา

2. ควรส่งเสริมให้นักศึกษามีคุณลักษณะที่ส่งผลต่อการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาเพิ่มขึ้น เช่น กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ทำให้นักศึกษาสนใจ และที่กระตุ้นให้เพิ่มความอยากรู้อยากเห็นเชิงวิชาการของผู้เรียน การจัดกิจกรรมและแผนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดมีคุณลักษณะที่ชอบค้นหาความจริงและเกิดความเชื่อมั่นในการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาของตนเอง

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้ที่สนใจจะศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยการจัดการศึกษาและการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านในครั้งต่อไป ในปัจจัยการจัดการศึกษาอื่นๆ ที่แตกต่างจากปัจจัยการศึกษาวิจัยครั้งนี้ภายใต้ความสอดคล้องกับบริบทของมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี เช่น ด้านการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อการสอน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มเติม เพื่อศึกษาว่าตัวแปรต่างๆ เหล่านี้ สามารถอธิบายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะการอ่านได้เพิ่มขึ้นหรือไม่เพียงใด

2. เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาโดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเฉพาะกลุ่ม ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจกำหนดกลุ่มตัวอย่างในนักศึกษาคณะอื่น หรืออาจมีการศึกษาวิจัยโดยขยายขอบเขตเพิ่มในคณะที่เปิดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อค้นหาคำตอบในลักษณะที่แตกต่างไปจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- ชัยยงค์ พรหมวงศ์.(2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์*. 5 (3), 7 - 20
- มาเรียม นิลพันธ์ .(2555). *วิจัยทางการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). นครปฐม: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ไพฑูรย์ สินลารัตน์ และคณะ. (2557). *เติบโตตามศักยภาพสู่ศตวรรษที่21 ของการศึกษาไทย*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Afflerbach, P., Pearson, D., & Paris, S. (2018). Clarifying differences between reading skills and reading strategies. *The Reading Teacher*. 61 (5), 364-373.
- Almasi, J. F. (2013). *Teaching strategic process in reading*. New York, NY: The Guilford Press.
- Barbosa, H. S. (2014). *Applying a metacognitive model of strategic learning for listening comprehension, by means of online-based activities, in a college course*. (Master' s thesis). Universidad de La Sabana, Colombia.
- Poon, J. (2013). Blended learning: An institutional approach for enhancing students' learning experiences. *Journal of Online Learning and Teaching*. 9 (2), 271-288.